IANUARIE 1981

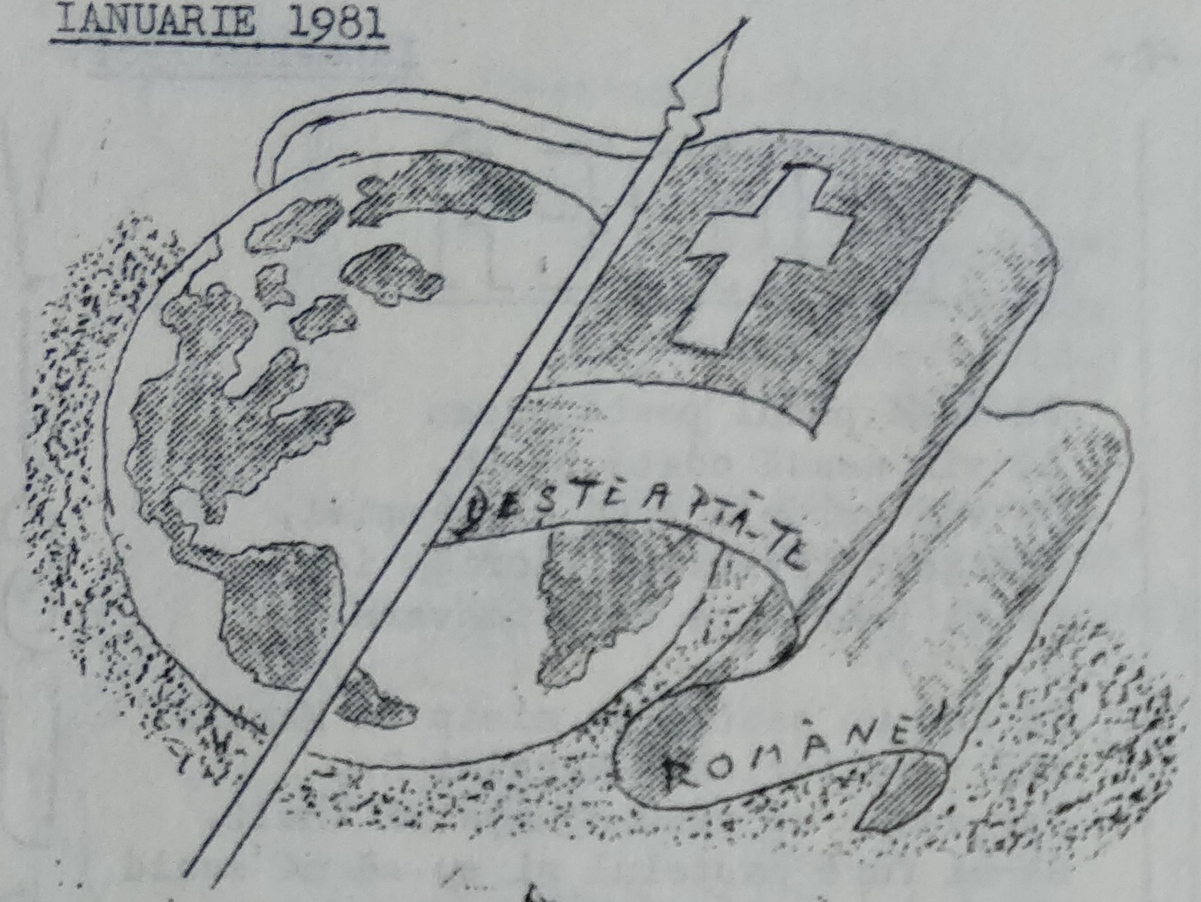

AȘTEPTÂND

Ih al inimii crâng
lacrimi se strâng!..
Lacrimile Neamului
meu..
robit
de spânii,
infernului
roșu..
satanic
ateu!...

In al inimii crâng
melc mă strâng...
Umăr la umăr
Cu Neamul meu...
Scutul Atotputernicului
Dumnezeu!!.

In al inimii crâng
mă strâng,mă strâng...
Vezuvian în mânie-
Așteptând să sune goarna
atacului final...
Pentru salvarea ta-
Martirizată Românie!!..

Așteptând să sune goarna.....

Alexandru SILISTREANU
Sao Paolo-Brazilia
Sf.Arhangheli 1980.

Compus pentru secțiile C.L.R.din lumea întreagă,va fi citit și comentat în serile dedicate țării de departe de îndrăgostiții de limbă română,în cercurile lor culturale și artistice.

"Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie:
Gătiți calea Domnului!"

Ioan,I.23.

TROIȚA

Foaie de mărturisire ortodoxă și românească în Pribegie.

Director:Rev.Nicolae T.TANASE
42 Palomino Cres.
WILLOWDALE,Ontario
Canada.M2K 1W3.
Tel:(416) 223-4579.

77

TAINA BUCURIEI

de Georgeta CRAINIC
Montreal.

Aș vrea să fiu păstorul
cu turma pe colină
Să 'nbrățoș înălțimea
când noaptea-i încă plină
S 'aud cântări cerești
și vestea ce-o să vină....

S 'alerg să văd lumina
acolo unde-au tras
Familia cu asinul
la ultimul lor pas;
Un Prunc cu aureolă
în ieslea de popas.

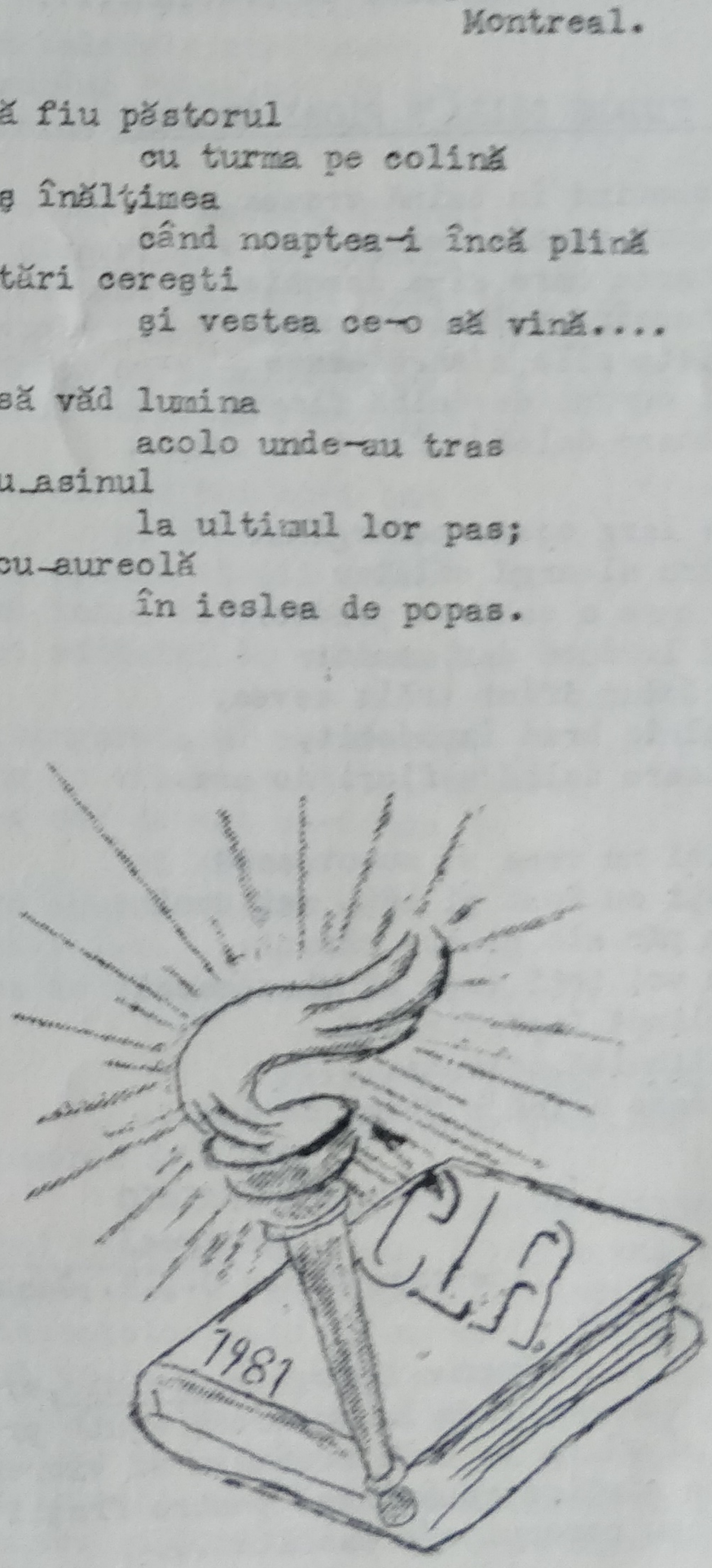

Aş vrea să fiu păstorul
ce iese în cărare
S'alerg spre văi şi'n zare
cu portu'n dalbă floare
Veniţi în Rugă toţi
la Sfânta Sărbătoare!...

Azi taina bucuriei
alină'n genuchieri
Iisus-Pruncu,Harul Sfânt
aduce re'nvieri
Si pacea'ntre popoare
'n cele patru zări....

Aş vrea să fiu păstorul
Colindei de Ajun
Ce'mparte bucuria
pământului străbun
Si-adevărate datini
în ziua de Crăcium.....

FLOARE DALBA'N FLORI DE NEA

Socotind în taină vremea
Dorul veşnic necuprins
Poarta mare şi-a deschis
Aruncând valuri de nea
Peste zile'n sărbătoare
Şi cununi de dalbă floare
Floare dalbă'n flori de nea...

Pe larg ocean nemărginit
Doru aleargă călător
Spre o casă cu pridvor
Să le ducă dar menit:
Crăciun Sfânt trăit aevea,
Falnic brad împodobit,
Floare dalbă'n flori de nea.

Nici nu vrea să socotească
Câţi au fost şi câţi mai sunt
Cu păr alb şi coc mărunt.
Cu voi toţi vrea să cinsteaască
Colindă Impărătească
Colindiţă,colindca....
Floare dalbă'n flori de nea...

Georgeta CRAINIC
Montreal
Vice-preşedinte C.L.R. Canada.
Dec.1980.

Doamna Georgeta Crainic, crainica Orei românesti de la Montreal ajută prin vocea ei plină de cald românism să vibreze coarde de simţire românească pentru fraţii Români care au norocul s'o asculte ...

PUNTEA

Fă tată podul peste ocean
Să vin acasă odată pe an,
Să văd verdele crud al câmpiei,
Altiţa,catrinţa şi florile iei,
Ce-şi poartă pe ea Primăvara....

Să fac un castel de nisip la Mamaia
Sub raza toridă a Marelui RA,
Iar valul să vină spumos şi înalt,
Să-mi fure castelul şi eu să mă scald
In marea-de-acasă...Marea cea Mare...

S'ascult cum suspină izvorul,
Când ciocârlia îşi ia şi ea zborul,
Când soarele-i blând şi raza îi scurtă,
Când satul întreg petrece la nuntă
Si-atuncea aş vrea să vă văd.....

Să văd albul iernii de-acasă...
Frumos ca un val de mireasă...
Să văd sania trasă de cai
Cu zurgălăii pe care tu-i ai....

Fă tată podul peste ocean,
Să vin pe la voi...măcar odată pe an...

GRAIUL NOSTRU

Să nu lăsăm graiul să piară,
ORICE ne-ar da o altă ţară!..
Si să-l vorbească fii,nepoţi
ASA cum îl vorbim noi toţi..
Că doar atât mai moştenim-
GRAIUL STRABUN de nu-l iubim,
Si nu vom şti să-l preţuim,
Atunci,DEGEABA mai trăim...

Ca să te ştii mereu bogat,
Păstrează-ţi graiul ne-ntinat,
Că,Doamne,fără moştenire
Cât e de rău în pribegie!...

Ce altceva tu poţi să laşi
Nepoţilor şi-altor urmaşi?!....

Aurelia Decuseară
Toronto.

Transmitem Doamnei Decuseară mulţumirile cititorilor pentru versurile sale calde, care-ne asigură cititorii- biciuind dorul de ţară storc lacrimile "vârfurilor cu DOR" din ţara de departe...

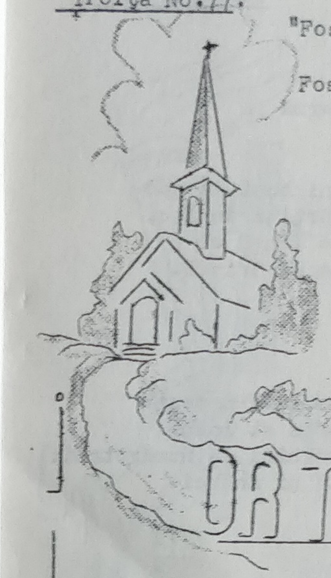

"Fost-am cu Turcii
şi nu ne-am turcit.
Fost-am cu Ungurii
şi nu ne-am ungurit!"
Simion Bărnuţiu
pe Câmpia Libertăţii.
1848.

"Suntem sub comunişti
şi nu ne-om comuniza"
Biserica tăcerii
1981.

ORTODOXIE

românească.

In Memoriam...
Scumpei mele surori Nela(Elena) şi scumpilor mei bunici şi străbunici,care odihnesc în cimitirul Silistra(Voidomir)...

Mi-e dor de Dunărea Albastră...
de malul Dobrogean,
mi-e dor-
Scuturând lacrimi,
gând,fior...
mi-e dor de salcia sihastră !...

Mi-e dor de liliecii
mândri..
de teii'mprăştiind
parfumul-
de soarele etern
mi-e dor...
iluminând,durerea,
Drumul!!...

Mi-e dor de bunicii dragi,
sfătoşi-
de mama,tata,fraţi,surori...
din ţintirimul liniştit...
încoronat de lună,flori!!.

Mi-e dor de Nistru,Rarău,Herţa...
de Basarabia icoană
de Bucovina legendară..
Mi-e dor de brazii,fagi,stejarii..
îndurând cu Neamul viaţa-amară!..

Mi-e dor de Dunărea Albastră..
de Silistreana tinereţe-colindând-
Balcicul,Cavarna,Turtucaia-
Mi-e dor de crucile uitate..
und'-chinie astăzi veacul rău..
tristeţea,hula,cucuvaia!!.

Mi-e dor de misticele denii...
din mânăstirile robite-
cu icoane profanate
de Moscovitele copite!!..

Mi-e dor de HORA,DOINA noastră...
de Bistriţa,Bucegii,Doamne!..
Mi-e dor de Eminesciana
Floare albastră..
'notând prin ruginite
toamne!!..

Mi-e dor de Stefan Vodă
al Moldovei...
din baladele străbune-
Sărutând Putna,cad de dor...
sorbind Divinul,îngerescul cor!!.

Mi-e dor de satele,cătune...
cu plugarii,falnici,tari,
înfruntând barbarii huni
viscole din Răsărit-
Apărând cu sapa,dinţii..
Neamul carpatic răstignit!..

Mi-e dor de tot ce-i bun
şi sfânt...
spre apusul vieţii molo-
Când inima topi-se-va
subt rădăcini de viorele!..

In singuratecul mormânt...
Nins de visuri,candele,stele...
Mi-e dor de tot ce-i bun
şi sfânt
spre apusul vieţii molo....
.....
Nins de visuri,candele,stele.!!.

Alexandru SILISTREANU
Sao Paolo-Brazilia
Noiembrie 13. 1980.

Alexandru Petru SILISTREANU, Poetul Exilului aşa cum îl numim noi Pribegii şi-a pus de mult inima,sufletul şi lira talentelor sale în serviciul limbii,dorului de ţară şi al suferinţelor şi năzuinţelor fraţilor de acasă şi al nostru al Destăraţilor veacului al douăzecilea.Prin el, ca prin alţi eleşi ai Neamului,Cerem lui Dumnezeu şi Străinilor ţara pe care am pierdut-o.....

MOS CRACIUN

Iată vine Moş Crăciun,
Moşneguţul drag şi bun
Ce aduce la copii
Daruri mii de jucării.

In desagi îi sunt de toate,
Coifuri,săbii,cai pe roate,
Puşti,trompete,tunuri grele
Ce faci lumea praf cu ele..

Apoi are întregi saloane
Cu pianuri,gramofoane
Cu tablouri puse-n ramă
Si păpuşi care zic:Mamă.

Are cerbi şi căprioare
Mândre păsări cântătoare,
Ingeraşi cu păr bălai
Ce-au venit de-adrept din Rai.

Dar ce n'are Moş Crăciun?!...
Nici nu pot să vi le spun.
C'are lucruri în desagi
Câtă frunză stă pe fagi.

Insă cât de multe are
El nu dă la **orişicare**
Fie şi copil de Prinţi
Nu le dă de nu-s cuminţi!...

POMUL DE CRACIUN

Vai ce mare bucurie
Au Alina,Dan şi Lia,
Că tăticul lor cel bun
Le-a făcut pom de Crăciun.
Sus în pom lumânărele
Ard ca miile de stele;
Iar în ramuri zeci şi sute
Jucării nemaivăzute.
Pentru Dan atârnă'n crâng
Cai,armuri,puşcă cu spâng
Trei pistoale,două săbii
Si vapoare şi corăbii.
Pentru Lia şi Alina
Sunt ce n-are nici Regina
Pantofiori frumoşi de lac
Câte-un cias făcând tic-tac
Si păpuşi gătite-n fir
Câte nu pot să le'ngir...
Insă Dan stă trist deodată
Noi avem de toate tată,
Dar orfanii lui Găbun
Au ei pâine de Crăciun?

Autori necunoscuţi.Cine-i poate identifica, să ne scrie.Sunt vechi,dinainte de RSR.

IARNA

Astă noapte baba Iarnă
A'nceput fulgi mari să cearnă
Si copiii fug grămadă
Pe câmpia de zăpadă.
Ca prieteni buni la joc
Si nedespărţiţi de loc,
Au luat pe lângă ei
Pe Ursache şi Grivei.
Cel mai mare e Petrică
El de nimeni n'are frică
Si de-aceea năpristanul
Merge'n frunte Căpitanul.
După el urmează-n ceată
Rada,Floarea şi Ioana
Si-alţi voinici,la număr trei:
Sandu,Niţă şi Andrei.
Numai Leana supărată
A ieşit din a lor ceată
Si de-oparte s'a retras
Tot scobindu-se în nas.
Nu mai melg,suspină Leana
Umezindui-se geana;
Că fugând cu voi glămadă
Tot meleu cad în zăpadă !..

NINGE.

Uite cum mai ninge-afară
Căci a sosit iarna iară,
Cu fulgi albi şi mititei
Să săltăm şi noi ca ei.
Săniuţa când porneşte
Si de loc nu se opreşte;
Hai cu toţii peste drum
Să săltăm şi noi acum!..

IARNA.

Neaua peste tot s'a pus
A venit iarna drăguţa.
Hai băieţi pe deal în sus
Să ne dăm cu săniuţa!..
Toţi sunt rumeni la obraz
Mulţi coboară şi mulţi suie;
Unii râd,fac mare haz,
Alţii capătă cucuie....

Autori necunoscuţi.Invăţate în clasa întâia primară de Dna:
Katy Dumitrascu. Toronto.

Doamna Katy Dumitrascu,artistă şi cântăreaţă apreciată şi cunoscută în cercurile româneşti a înfrumuseţat Ora românească la Televiziune cu jocul de scenă,vocea şi costumele ei naţionale-adevărate piese de muzeu.- Alături de Septimiu Sever,grupul de Folclor din Kitchener şi alţii face cinste neamului nostru.

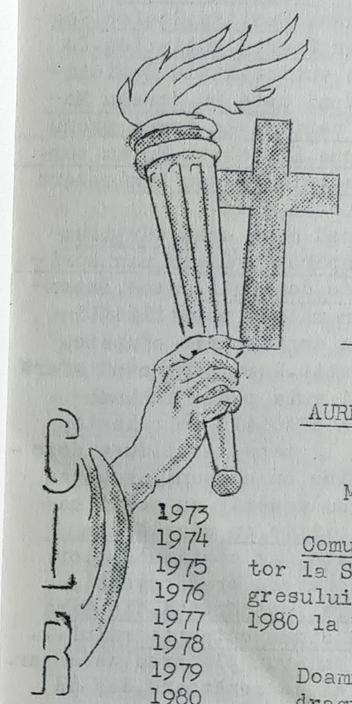

"Limba noastră-i
limbă sfântă;
Limba vechilor cazanii
Care-o plâng
şi care-o cântă
Pe la vatra lor
ţăranii".

Preot
Al.Mateevici.

ROMÂNII
în umbra
AUREOLEI BOREALE.

de Johann URWICH
München -Germania.

Comunicare ţinută de autor la Sesiunea a 8-a a Congresului Limbii Române în Oct. 1980 la New York-U.S.A.

Doamnelor şi Domnilor,
dragi compatrioţi şi
prieteni,

Aflându-mă azi,aici,în faţa Dvs. pe pământul American,pe care l'am sălutat cu toată dragostea ce o poate avea un om care-şi iubeşte proprie libertate,vin să vă aduc un mesaj,care mi-a fost încredinţat,cu mulţi ani în urmă,undeva pe întinsa Golgotă Răsăriteană,la umbra splendidă a Aureolei Boreale.

Acest mesaj este un strigăt de alarmă al acelora care pe acele meleaguri veşnic înghe ţate-unde anul are 12 luni de iarnă iar restul vară,-nu şi-au pierdut speranţa de-a se reîntoarce vreodată pe pământurile natale, în acele locuri străbune,unde cu sânge au fost puse temeliile fiinţei naţionale româneşti şi s'a scris apoi istoria Neamului Românesc,a cărui supravieţuire se datorează NUMAI,păstrării obiceiurilor naţionale,a credinţei de nezdruncinat în Cel de Sus,a limbei lor natale şi a dragostei de libertate.

Lucrarea aceasta să fie un mic aport, marei cauze româneşti,în lupta de eliberare de sub jugul comunist.

Să nu fie daţi uitării acei care au luptat în plină sărăcie şi în zdrenţe sub biciul robiei,călindu-se cu atât mai mult,când aceasta lovitură căzuse şi asupra naţiunii.

In înfruntarea lor cu dugmanul,aceşti eroi anonimi nu şi-au pierdut demnitatea,indiferent din ce clasă socială se trăgeau.Că fuseseră plugari luaţi de la plug,sau profesori universitari,soldaţi sau generali,un singur lucru era sigur,că ei erau şi rămâseseră Români în graiu şi suferinţa lor naţională.

In altă lucrare,mai pe scurt,comunicarea mea pentru a şaptea sesiune a Congresului Limbii Române,a fost închinată"Spiritualităţii Românesti"în lagăre,iar astăzi,voi vorbi despre unitatea acelora care simţeau şi erau legaţi de realitatea românească în această regiune blestemată a planetei moastre.

Pe acele meleaguri au fost aduşi în perioada războiului,mai multe mii de Români, originari din Basarabia şi Bucovina.Majoritatea dintre ei fuseseră deportaţi spre Volga din primele zile după ocuparea acestor teritorii în Iunie 1940 de către trupele Rusiei sovietice.

Un an mai târziu,odată cu începerea războiului crucial contra bolşevismului-comunist,au fost selecţionaţi,după metode "înaintate" NKVD.Deportaţii Basarabeni şi din Bucovina de Nord,au fost trimişi în două direcţii principale.Unii spre întinsa Golgotă Răsăriteană Siberiană,până la lacul Baikal chiar până la Magadan.Alţii spre întinsa Golgotă a Nordului,a zăpezilor şi gheţurilor veşnice.

Dar ei nu au disperat,căci aici nu erau singuri.Soarta trebuia împărtăşită cu alţi deportaţi mai numeroşi decât ei,de alte naţionalităţi,ca:Germanii de pe Volga,Odessa, Balticum,cu Tătarii,Ucrainieni,Rusi şi alte zeci şi sute de naţionalităţi.Totuşi ,Românii au fost mai robuşti,au supravieţuit mai bine,cu toate pierderile grele pe care le-au avut.Numai unitatea lor,datorită Religiei, tradiţiilor şi graiului strămoşesc,care i-au legat unul de altul la nevoi şi la durere, i-au salvat atunci pe Români.

Un mic exemplu:ei se căsătoreau ,majoritatea,între ei,iar copiii lor erau botezaţi pe ascuns,iar naşul şi naşa boteza numai un copil din familie,ca astfel înrudirea dintre ei să-şi mărească cercul cât mai mult posibil, un şiretlic simplu cu scopul de a întări solidaritatea românească.-

Afară de aceasta,Românii au pus mâna pe comerţul care se făcea la faţa locului,sau au iniţiat un comerţ propriu,astfel având în mână cheia economică a vieţii locale.

Românii ştiau să fiarbă rachiul şi asta le-a adus mari avantaje pe meleagurile unde se aflau,departe de ţară.Ei fabricau rachiu din orice materie primă pe care puneau mâna, iar cu beneficiul acestui comerţ se ajutau între ei.DA,-se ajutau,au fost printre primii care şi-au construit case din paiantă,

./.

lucrând zi şi noapte în perioada când era aşa zisa vară polară.Familii întregi cu naşi şi fini,fraţi şi surori,vecini şi vecinii vecinilor lor,puneau mâna cu toţii şi numai în câteva zile casa era gata.O mână de ajutor era întotdeauna binevenită.Si mai era ceva,toţi erau pricepuţi şi meşteri.Improvizările lor ingenioase s'au dovedit a fi un talent înnăscut românesc.Adesea Românii învingeau mizeria prin veselie,din care cauză şi alte naţionalităţi luau exemplu de la ei.Au rămas însă strict uniţi,în cercul lor familiar,fiindcă ei vorbeau româneşte în orice împrejurare şi această unire a fost tăria conservării româneşti.

Mai târziu,când au sosit primii deţinuţi politici Români pe meleagurile Nordului,(căci acum vorbesc de regiunea Nord Polară) ei au fost primiii cu care aceştia au luat contacte.In trupele de pază exterioară, erau mulţi Români.Atât deportaţii,cât şi soldaţii în termen,erau numiţi Moldoveni şi nu Români.Mistificarea aceasta le ajutora apropierea unora de alţii,căci majoritatea şefilor sovietici,nu cunoşteau adevărul:că aceşti oameni erau de aceiaşi gintă şi din aceiaşi mamă în limbă şi obiceiuri.Mulţi dintre ei nu ştiau nici unde este Moldova sau România. Unii se mirau când un"Fritz"ca mine vorbea rusa dar şi moldoveneasca.

Sărbătorile religioase şi cele naţionale erau sărbătorite cu drag,dar totdeauna pe ascuns,fiind interzise.Se putea cunoaşte o astfel de sărbătoare după îmbrăcămintea pe care o purtau într'o astfel de zi bărbaţii şi femeile.Bărbaţii purtau ciorapi de lână împletiţi cu măestrie şi cu dungă verde şi albastră,peste care venea obiala în opinci le făcute din envelopele de la roţile de automobile.Diferenţa era că Rusii purtau numai obiele.Germanii aveau la ciorapi dunga neagră sau roşie,pe când Balticii mov sau culori spălăcite.Desigur,mai târziu,după anii 1950,când apăruseră primii pâslari,s'a schimbat situaţia.Pe Români îi mai puteai deosebi şi după cămăşile pe care le purtau,chiar dacă erau cămăşi de cazon militare,ele erau cusute cu motive naţionale,astfel făcând să dispară aspectul militar al cămăşii.Greu era de procurat firele colorate,dar se găseau.Acestea fiind deşirate din cămăşi vechi colorate, aduse de deţinuţii streini.La aceste cămăşi se mai croşeta şi un guler,tot din fire colorate.Orice iniţiativă era pusă în aplicare. Românii mai erau recunoscuţi şi după căciula cu moţ-românească-,care era preferată celei ruseşti,aşa cum purtau în timpurile străvechi,răzeşii lui Ştefan Vodă.

Dacă îi luai după pronume,mai pe toţi cei tineri îi chema:Dumitru,Stefan,Bogdan,Vasile,ş.a.m.d.dar foarte puţin:Ion.De ce?-Pentru că imediat autităţile Sovietice ier fi făcut Ivan!-şi asta nu doreau Românii nici în ruptul capului.La femei pronumele era'Marioara,Elena,Elisabeta.Nu am auzit însă să fie botezate:Olga sau Dunia,care la Rusoaice era foarte la modă.

Dece duceau lipsă mare erau cărţile; dar în anul 1950 au apărut primele manuscrise româneşti făcute de deţinuţi.Basme,legende şi o literatură în măsura posibilităţilor restrânse.Acestea erau foarte căutate, după cum mi s'a povestit.Erau seri când afară "purgaua" răscolea şi vuia peste întinsa tundră nordică,dar în căsuţele de paiantă, înghesuiţi,de la mic la mare,la căldura dogoritoare a sobelor pline cu cărbuni,ascultau tinerii şi bătrânii"moldoveni" cu ochii mari deschişi,slovele citite cu migală din cărţile acelea minunate.Dar conţinutul lor era şi mai minunat,deoarece erau poveşti, basme,legende din ţara îndepărtată,din ţara care gemea şi ea sub cisma cutropitorului...

Desigur că nu am avut plăcerea de-a participa la vre-o astfel de şezătoare,dar de mai multe ori am văzut interiorul acestor case.

Aceşti oameni ne fierseseră cartofi în găleţi sau oale mari,pe care noi îi procuraserăm dela depozit sau din vre-un vagon pe care îl descărcaserăm.Ce frumos erau unele interioare,se vedea cum era gospodina. De la perdeluţe,faţă de masă,ştergare pe perete,toate sclipeau de curăţenie,dând motivelor naţionale,cusute pe ele oarecare sărbătoare sufletească.Iar dacă te uitai mai bine,vedeai de la distanţă,că materialul acestor ştergare nu era altceva decât resturile vreunei cămăşi militare,care,probabil, fusese schimbată cu unele lucruri.Aici nu existau cârciumi,dar în fiecare din aceste locuinţe,dela aşa zişi Moldoveni,puteai găsi ceva de băut şi de mâncare,din puţinul pe care-l aveau,căci în magaziile sovietice(Lariocuri)nu se găsea întotdeauna alimente. Deci,ei,prin spiritul lor gospodăresc,ştiuseră să se adapte situaţiei reale.Dacă vorbeai românegte,erai primit ca un frate.Deci Limba Română,nu era aici numai un cuvânt de înţelegere şi comunicare,ci şi o monedă de aur,un aur ca în basmele străvechi ale legendelor graiului românesc.

Doamnelor şi Domnilor,

v'am vorbit de deportaţii Români din Siberia din auzite;de cei din întinsa Golgotă a Nordului,văzute şi auzite de mine şi de toţi acei care au fost acolo.Aceşti oameni trăiau în marele lagăr

Socialist Sovietic,dar în acest Stat existau mii de lagăre mici,înconjurate cu sârmă ghimpată care la prima vedere îţi iau orice speranţă de supravieţuire,şi îţi dă o demoralizare completă,care pare la un moment dat infernală.

Totuşi,în acest infern diabolic,sub teroarea foamei,a administraţiei NKVD-site, a climatului insuportabil,s'au găsit şi inimi calde,a căror căldură să încălzească pe alţii.

Aci doresc să mă opresc pentru un moment,de a nu da uitării pe cei care m'au luat în rândurile lor şi pe mine şi-au împărţit bruma lor de hrană cu toţi cei care cinstit vedeau în această orânduire o cauză comună multinaţională,a tuturor acelora născuţi pe această brazdă daco-romană.Nu s'a făcut niciodată diferenţa din ce regiune erai,principalul era prin credinţa ta internă,prin amintirea copilăriei şi-a primei tinereţi,erai legat de glia românească,unitatea fiind singura posibilitate de-a strânge rândurile pe aceste meleaguri blestemate.-Aşa au fost Românii,au fost şi au rămas uniţi,indiferent de Religie,păreri politice sau de alte inconveniente,după care nu erau de acord întotdeauna cu majoritatea.Toate nenorocirile suferite n'au fost un obstacol pentru ca unitatea să rămână pe drumuri,ci ea a fost un final prin care în ultimii ani mai toţi au supravieţuit şi au rămas conştienţi despre datoria pe care o aveau faţă de propria lor familie şi naţiune.Pentru mine a fost un lucru important să supravieţuiesc şi apoi să desvălui lumii întregi,adevărul despre"fericita ţară a Sovietelor",-cum am făcut prin cartea mea"Fără paşaport prin URSS".

Nu voiu putea încheia aceste rânduri, fără a mulţumi acelora care acolo departe,au căutat întotdeauna să făurească unirea în cuget şi simţiri a Românilor.Printre aceştia,avocatul Victor TIBULEAC,cu cântecele şi doinele româneşti,ori de câte ori i se cerea şi avea posibilitatea,Tănase RADU(Rădulescu)"soacra Românilor"(cum i se spunea),omul căruia i se datoreşte marele merit de-a fi făcut strângerea Românilor în lagărul No.2,cu cei de afară, cu deportaţii.

Tot astfel se organizau prelegerile despre istoria României.Gheorghe Guzdov,despre istoria Basarabiei,Maiorul Roland Gune(Sas) originar din Sibiu,"Colonizările Saşilor în Ardeal"-Istoria României dela A la Z.de Căpitanul Sergiu Glavcea.Austro-Ungaria şi Banatul de Iulius Sturmer.Datele istorice înnainte şi după 23 August 1944 văzute prin prizma germană,de Fritz Cloos. Religia Ortodoxă şi Actul Unirii în detalii de părintele Vasile Tepordei.

./.

Din foarte multe teme desbătute în aceste împrejurări,reiese că Românii au contribuit cu foarte multe acţiuni la istoria popoarelor europene. Un merit deosebit se datoreză acelora care au ţinut aceste conferinţe sau prelegeri,dar şi acelora care le-au ascultat,fiindcă cultivarea şi păstrarea limbii în acel mediu străin şi duşman,mulţi au putut învăţa lucruri folositoare,despre oamenii şi meleagurile lor natale.In timpul anilor de lagăr am luat personal parte la astfel de conferinţe.Aş aminti,drept mulţumire numele câtorva vorbitori:Căpitanul Leon Ostrovski,Nicu Popescu,Gheorghe Glădun, Nicolae Cazacu,Stefan Mengoni,Augustin Visa,Jenică Beza,Ion Vartic,Nicolae Jiteanu,Alexandru Luchian,Sergiu Iaremscki,Nicolae Angelescu,Eugen Macrinici,Gheorghe Ogrin,Cristian Popescu,Gheorghe Pragher,Egon Sestauber,Gheorghe Serbeniuc,Nicolae Trahoni,Negroponte Teodor,General Traian Stănescu,Iosef Sauer,Alexandru Fulga,Alionte Tudor,Vladimir Ghiruţchi şi mulţi alţii,a căror amintire v'a rămâne veşnic în memoria Românilor, care au trăit un trist episod ,pe întinsele meleaguri ale Golgotei Nordice şi Răsăritene.

Doamnelor şi Domnilor,

v'am luat mult timp din răbdarea Dvs.,totuşi vă rog de a-mi permite să vă spun ceva despre unele mici evenimente foarte însemnate în acele timpuri de robie,cu atât mai valoroase azi pentru Românii şi obiceiurile lor,ca date şi fapte.

Era prima zi de Crăciun a Anului 1952 şi la o uşă de ventilaţie a galeriilor la orizontul 2 din mina Nr.7 din VORKUTA,se strânseseră mulţi oameni de diferite naţionalităţi,spre a-şi zice un"La mulţi ani",cu ocazia sărbătoririi Naşterii Domnului.Această zi fiind singura sărbătoare creştinească în care Credincioşii,indiferent de ramura religioasă,uniţi se gândeau la Fiul Domnului, care se născuse pentru mântuirea noastră.

După Rugăciunea"Tatăl nostr",rostită de părintele catolic Ortutay Elemer din Ucraina sub Carpatică,a cântat fiecare naţionalitate câte un colind de Crăciun în limba maternă. Astfel:Germanii,Ungurii,Lituanienii,Polonezii,Francezii,Letonii,Estonii şi Românii.Românii au fost la urmă,dar nu numai că au cântat colindul"Steaua sus răsare",dar au avut şi o stea făcută din carton şi hârtie colorată.Ea fusese făcută de Rotaru Ion,Fritz Cloos,Boris Terzi şi Netiy Mihai.Mare a fost surpriza şi bucuria tuturor Românilor şi chiar a celorlalţi,când au văzut o stea sfântă şi nu steaua roşie,semnul robiei popoarelor.

Nu trebuie uitată nici hotărârea a doi Români, care în momentul crucial al eliberării lor din lagăr, ca fiind consideraţi cetăţeni sovietici, prin falsificarea actelor în timpul cercetărilor, au refuzat categoric o astfel de eliberare. In protestul lor către Sovietul Suprem sovietic, amândoi au scris în încheiere:

"Eu sunt Român, cetăţean al Statului Român, nu am fost, nu sunt şi nici nu vreau să fiu cetăţean sovietic. Sunt din neam de neam "Român", iar dacă va trebui să mor într'un lagăr sovietic, doresc şi vreau să mor Român, aşa cum m'am născut!... Numele lor este Gheorghe Glădun şi Nicolae Cazacu.

Cât de măreaţă este clipa în care toate inimile bat de s'ar sparge piepturile, iar prin emoţia pricinuită, lacrimile se scurg dealungul obrajilor numai la auzul unei melodii care ani dearândul a unit toată suflarea românească. Multe capete cu plete albe şi cu spatele gârbovite de povara grea a anilor pe care-i purtau, i-au făcut să cadă în genunchi şi să-şi ia căciula din cap, să cânte, dar în acelaş timp să plângă.

Nici un alt popor nu este în stare să aibă aşa de sensibilă coardă sufletească, cum o are Românul când în vremuri de urgie se cântă, -

"Desteaptă-te Române!" -

Am văzut şi mi-au curs şi mie lacrimile într'o astfel de ocazie, la trecerea printr'o gară din Basarabia, în ziua de 30 Noiembrie 1955.

Am mai văzut oameni plângând pe stradă, când au auzit melodia acestui cântec, interzis atunci de către comunişti. Sperând ei astfel că Românii vor rămâne cu simţirile lor naţionale în adormire.

Dar Românii sunt de mult treji şi aşteaptă numai momentul acel istorica-crucial de-aşi scutura încătuşarea care le îngreunează încă mersul înspre ziua cea mare a eliberării României, ascultând mereu ecoul tainic al marşului lor: "Deşteaptă-te Române!"

Domnilor şi Doamnelor, dragi compatrioţi şi prieteni, mi-am permis în forma aceasta să vă transmit mesajul acelora care, departe de aici, au rămas încă pe acele meleaguri întinse, care sunt sigur că încă simt, gândesc şi vorbesc românește.

Vă mulţumesc.

Johann URWICH.

New York, Oct. 1980.

Scriind rândurile de mai sus, pentru "Troiţa" a unui vorbitor de grai românesc, german de origine, care din dragoste şi simţ românesc şi-a scris amintirile din Iadul suferinţelor prin care a trecut decenii, în limba ţării de naştere, România, plin de admiraţie şi respect pentru tot ce-i românesc, mă gândesc la mulţi alţi vorbitori de limbă românească de origine etnică alta decât cea a majorităţii românești, care au scris, au cântat, au vorbit şi-au dovedit dragostea şi ataşamentul pentru ţara mamă-România-vorbindu-i graiul continuu, chiar dacă se găsesc în afara României de zeci de ani: turci, greci, germani, armeni, unguri, italieni, evrei, ruteni, ţigani, etc. Işi învaţă copiii românește, vorbesc cu soaţa şi odraslele lor românește, citesc românește, cântă şi lăcrămează la ecoul amintirilor din ţara de departe....

Adică fac exact ceeace au făcut şi fac Românii etnici din blestemata Vorkută sau alte Golgote din blestemata Sovietie.

Ce se întâmplă cu UNII Români din Pribegia noastră sau din cei născuţi sau veniţi în lumea liberă?...

De ce-şi disprețuiesc originea nemai grăind limba străbună?!

Oare numai suferinţele sunt ingredientul care la Vorkuta, etc. i-a unit pe Români şi i-a îndemnat să-şi afirme identitatea prin graiu?

Există un grup de "Români" care scot o revistă "Cuvântul românesc", scrisă desigur în românește, DAR care în marea lor majoritate NU VORBESC în familie românește, nici cu soaţa nici cu copiii... care au un câmp numit "Câmpul românesc" unde RAR se mai aude glas şi cântec românesc.... Un ins, pus la cale de acest grup de "Români" de limbă străină ne atacă în numărul pe Decembrie ac. fiindcă, vezi Doamne, ne-am fi jidovit lăudând presa din Israel-cea de limbă românească- care nu i-ar fi înghiţind pe cei dela "Cuvântul românesc". Si scrie firoscosul acela că şi "ţiganii vorbesc românește". Corecţie din partea noastră: până şi ţiganii vorbesc românește, NUMAI unii măscărici dela "Cuvântul românesc" nu mai vorbesc românește....

Nu ne-am jidovit, Domnilor, ultra, extra, pseudo-naţionalişti cu un trecut în zig-zag de "când cu steaua, când cu crucea, ca şi Popa Burducea"... Cine a organizat colectivizarea de la frontierea Banatului spre Jugoslavia, sau în Ardealul de Nord? "Troiţa" NU, fiindcă din 1941 redactorii ei nu au mai fost prin ţară...

Pentru cei de altă origine etnică, decât acea română, dar care prin dragostea de graiu şi ţara natală MERITA să ne scoatem pălăria în faţa lor, le spunem cinste lor! CHIAR dacă uneori nu suntem de acord cu ceeace scriu, sau ei nu sunt de acord cu ceeace scriem noi.

Pentru inşii care dintru început au SABOTAT C.L.R. şi graiul românesc, zicem: Iartă-le Doamne că nu ştiu ce scriu, sau mai degrabă ce - li s'a spus să scrie... Ion ION.

O PETIŢIE

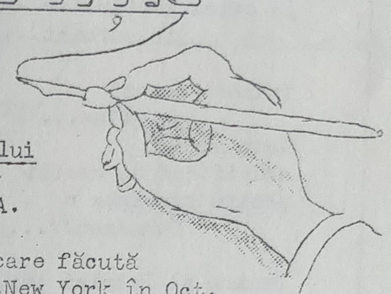

a Istroromânului

Andrei GLAVINA.

comunicare făcută Secţiei C.L.R. New York în Oct. 1980 de către Dl. Prof. Sava Gârleanu, dela Universitatea din LUND, Suedia.

Suntem în posesia unui text rezumat după cererea autografă înaintată din partea intelectualului şi fruntaşului Istroromân Andrei GLAVINA, în anul 1905, către Ministerul de Instrucţiune şi Culte al Regatului ROMANIEI, prin care el solicită ajutoare în vederea propăşirii culturale a Istroromânilor.

Petiţia se găseşte la Arhivele Statului din Bucureşti (Ministerul de Instrucţiune şi Culte, Dos. 1319/1905, f. 40, 43). Este interesant că acest act a rămas printre hârtiile fondului arhivistic al lui Vanghele ZAPPA.

Deschizând aci o paranteză, se cuvine să menţionăm că Vanghele ZAPPA, pe vremea lui Al. I. CUZA, mare proprietar la Broşteni şi la alte câteva moşii, având prilejul să-l găzduiască pe Domnitor în conacurile sale, era de naţionalitate Albanez, originar din localitatea LEAHOVA, situată în sudul Albaniei. Grecii l'au socotit Grec pe ZAPPA. El însuşi deasemeni a preferat să se dea drept Grec şi a donat Statului grec o mare fundaţie culturală existentă şi astăzi sub denumirea de "Zappion". Aromânii din Bucureşti l'au socotit, se pare, Aromân, până ce nu i-au verificat obârşia etnică în Albania, constatând astfel că nu este un Aromân renegat, ci un Albanez mimetizant al protipendadei greceşti. Actele unor procese de după moartea lui V. ZAPPA dovedesc fără putinţă de tăgadă originea lui albaneză. Anume, sora lui adusă din Leahova la proces pentru moştenirea averii a putut da răspunsuri în faţa tribunalului numai în limba albaneză prin tâlmaci.

Interesant pentru noi, în toate acestea, este faptul că albanezul V. ZAPPA a donat Societăţii Literare Române, adică viitoarei Academii Române, la începuturile existenţei ei, o sumă de câteva mii de galbeni în scopul finanţării acţiunilor pentru propăşirea limbii şi literaturii române. A vrut în felul acesta să-şi arate recunoştinţa faţă de ţara de adopţiune, în care şi-a putut dura o stare materială strălucită. Făcându-şi donaţia amintită, în 1860, V. ZAPPA a stipulat în testamentul său că din destinaţia principală a fondului trebuie să fie alcătuirea unui Dicţionar al Limbii Române, a unei gramatici a acestei limbi, precum şi a unei Istorii a Românilor. Este demnă de reţinut recomandarea făcută din partea acestui testator de obârşie străină că Dicţionarul Limbii Române să fie alcătuit pe baza cercetărilor concrete a graiurilor româneşti pe teren, mergând, zice el "până şi în coliba celui mai umil ţăran" (Lucru care nu s'a făcut nici până în ziua de astăzi!).

Fondul lui V. ZAPPA a funcţionat câteva decenii şi din el au fost finanţate o serie de acţiuni culturale româneşti. Din el, bunăoară, a obţinut subvenţii şi Theodor BURADA pentru unele din călătoriile sale efectuate printre enclavele Românilor de pretutindeni.

Aşa se face că şi cererea sus amintită a lui Andrei GLAVINA a ajuns printre hârtiile acestui fond, urmând ca din acesta să se aloce spesele necesare realizării propunerilor formulate de petiţionar.

Cererea, datată la 3 Iunie 1905, în Bucureşti, constituie de fapt un Memoriu asupra situaţiei Istroromânilor la data aceea şi asupra necesităţii unei acţiuni de stimulare a progresului cultural printre aceşti fraţi de-ai noştri. Andrei GLAVINA arată în acest Memoriu că în Istria există 5000 de Români şi că aceştia populează următoarele patru grupuri de sate:

1. Susnievita, Letai, Villa-Nuova, Sucodru, precum şi cătunele acestora;
2. marea comună Bărdo, cu mai multe sate şi cătune ţiind de ea;
3. Gromnic, Gradinea şi cătunele acestora;
4. Jeiani.

Descriind situaţia economică modestă a Istroromânilor, înfăţişând de asemenea starea culturală înapoiată a connaţionalilor săi, Andrei GLAVINA subliniază că acestora trebuie să li se asigure dreptul de a avea Scoli în Limba Română, deasemeni localuri pentru aceste şcoli, precum şi cadre didactice pregătite. Potrivit socotelilor lui GLAVINA ar trebui înfiinţată câte o şcoală pentru fiecare grup de sate enumerate mai sus.

In vederea realizării acestui scop principal, Andrei GLAVINA solicită drept ajutor următoarele:

- o bursă pentru sine, ca să poată studia Pedagogia timp de trei ani în Austria.
- burse pentru fraţii Ludovic şi Josef Belulovici, studenţi originari din Susnievita.

./.

-burse pentru mai mulţi băieţi din Susnieviţa,ca să poată studia în Transilvania şi în Bucovina;
- ajutor material pentru ca el,GLAVINA,împreună cu fraţii Belulovici,să poată lucra în chestiunea înfiinţării şi organizării şcolelor propuse;
- ajutor pentru tipărirea unei broşuri despre neamul istroromân;
- punerea la dispoziţie de manuale necesare pentru învăţământul Românilor din Istria.
- punerea la dispoziţie a unui fond de cărţi (potrivit unei bogate liste ce o alăturase), necesare pentru studii etnologice şi literare,utile cauzei Istroromânilor;
- sprijin şi ajutoare materiale pentru edificarea localărilor destinate şcolilor româneşti din Istria.

Propunerile lui Andrei GLAVINA erau,deci,unele cât se poate de concrete şi de perspectivă.

Ne lipsesc,deocamdată,informaţii documentare,aflătoare,eventual,în acelaşi fond arhivistic,asupra rezultatelor concrete de pe urma demersului cunoscutului Istroromân.Se ştie că o acţiune culturală a avut loc.Printre altele,s'a tipărit şi o broşură sub titlul:"Lu fraţi nostri".

In orice caz,punctul de plecare al unei acţiuni mai consistente în acest sens a fost demersul sub formă de Memoriu,redat aci pe scurt,iscălit de Andrei GLAVINA în 1905.

Sava Gârleanu.

UMĂR LA UMĂR

Trăiesc de azi
pe mâine...
flămând
dup'a liniştii
pâine!..

Frământat de dorul
Doinei Eminesciene...
N'am pace
nici de cum..
pe-al Exilului
îndoliat drum!..

Trăiesc de azi
pe mâine...
ducând viaţă
de câine...

credincios Putnei
lui Ştefan Vodă
cel Sfânt...
pe calea Martirilor
din mormânt!...

Trăiesc de azi
pe mâine...
Neam al meu
crucificat de bestii
pentru credinţa'n
Dumnezeu!!...

Pentru al Patriei jurământ..
Pentru Cristicul Cuvânt...
alerg nevăzut..
haiduc,ostaş,frate de Cruce...
gorun....
M'avânt de durerea Nistrului
nebun-
printre-ale Dunării,trestii...
maluri,
pentru clipa finală...
împărtăşindu-mă
mângâiat de valuri
din epopeica albastră apă-
în preajma Horei Morţii..
la mistica agapă,
umăr la umăr
cu străbunii Daci!!.

Martori ne sunt...
Carpaţii,pădurele,apele...
mormintele..
legendari copaci....
Umăr la umăr.....

Alexandru SILISTREANU
Sao Paolo-Brazilia
Aug.5.1980.

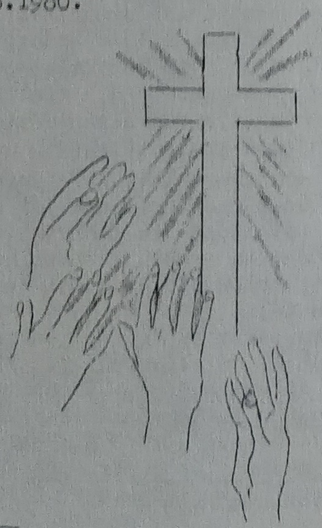

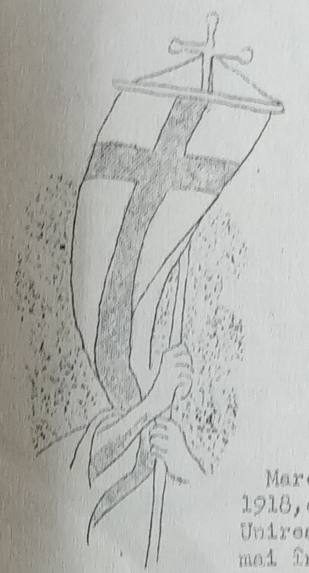

GLASUL ANULUI 1918

Marele glas al anului 1918,când a fost proclamată Unirea CU TARA,ni-l aduce mai întâi în inimă şi în auz un vechi Manifest,scris cu litere de foc demn de pana marilor poeţi ai Neamului nostru.Sunt slove şi îndemnuri crestate parcă în milenara stâncă a Carpaţilor Apuseni. E Manifestul sau chemarea Moţilor.Autorul acestui Manifest e Amos FRANCU.

Moţilor,fraţilor!
"Nu mai este împărat! Si-a deslegat supuşii de jurăminte silnice.Robia străină trage de moarte! Ceasul izbăvirii a sunat.Noi,Românii, stăpâni pe soarta noastră!
La arme! La arme pentru Unire...In 1848 Moţii strigat-au la Blaj:"noi vrem unire cu Tara.Unirea aduce în dar pământ şi libertate De la voi,viteji de pe Arieş,Someş şi Criş, aşteaptă toţi să înţingeci întâi armele... Moţilor,fraţilor!

Adunaţi-vă la Câmpeni,Abrud Zlatna,Gilău,Huedin şi Hotnay;acolo lăsaţi gărzi de pază,şi porniţi la Cluj şi Bălgrad (Alba Iulia),cum vă vine mai aproape. Desfaceţi steagul românesc!
Ţineţi rânduiala estăgească!Grăjiţi pădurile şi băişagurile ca ochii din cap.Ale voastre vor fi prin lege.Păziţi viaţa,avutul şi pacea tuturor!
Ca mâine,fraţii izbăvitori vor trece iarăşi Carpaţii.Ca mâine...
Moţilor,fraţilor!

Să ne îmbrăţişăm ca fraţii, în arme,pe pământul Transilvaniei.Va fi al ţăranului care-l munceşte,al minierului care-l scormoneşte,al României care-l păzeşte!
La arme!
Se ridică din morminte HOREA la Bălgrad(Alba Iulia),Iarăşi la Tebea,Axente la Blaj!
Vă cheamă să veniţi!"

Si s'au unit atunci,în urmă cu 62 de ani,pe toate drumurile Transilvaniei,atâta mulţime de oameni,încât dacă cineva ar recompune drumul legiunilor romane spre Apulum,dacă cineva ar desena cu flăcări drumul oştilor de ţărani ale lui Horea,Cloşca şi Crişan la Alba Iulia,dacă ar schiţa mersul eroic al oştilor lui Mihai Viteazul spre aceeaşi Albă Iulie,dacă ar suprapune toate aceste imagini,încărcându-le de măreţie, încă n'ar cuprinde epopeea drumului zecilor de mii de oameni din toate zările Transilvaniei,către aceeaşi Albă Iulie,unde la 1 DEC 1918 s'a desfăşurat Marea Adunare Naţională care a declarat Unirea cu Tara.

Apoi,în uralele necontenite ale tuturor celor prezenţi,a luat cuvântul bătrânul luptător memorandist,în etate de 83 de ani, George POP de Băseşti,care a deschis solemna ADUNARE NATIONALA dela Alba Iulia.

Se dă citire Proclamaţiei care e primită de cei 1228 de Delegaţi,de miile de invitaţi prezenţi.Sunt clipe când se concentrează ca într'un uriaş focar,toate speranţele,durerile,aspiraţiile cele mai înfăcărate ale unui Neam vechi şi nobil,un Neam care hotărând să-şi redea demnitatea şi unitatea sa de Popor omogen,face acest FAPT, un suprem act de dreptate şi omenie,nu numai pentru sine,ci pentru toate naţionalităţile conlocuitoare.Marea Adunare Naţională a proclamat actul istoric al UNIRII,piatra unghiulară a Statului ROMANIEI Mari moderne, ACT fundamental în viaţa şi lupta milenară a Neamului Românesc.

Delegaţia se îmbrăţişează,cântă în cor, acelaşi IMN de pe Câmpia Libertăţii dela BLAJ "Deşteaptă-te Române!".Apoi vestea a ajuns din om în om până la Câmpul lui Horea,ca fulgerul cuprinzând inimile mulţimii,clocotind de entuziasm ca o mare învăpăiată.

De-acum ,cu Dumnezeu'nainte,
Munteni şi Moldoveni şi Moţi,
Un drum avem peste morminte
Si-un steag ne-acoperă pe toţi!

SUS INIMA ROMANI!

Jean Teodorescu-Făget.

Acest articol din"România Democrată" a fost dedicat celei de a OPTA sesiune a Congresului Limbii Române" din Oct.1980,la New York.

Dl Făget şi Doamna sa Elena dela trecerea graniţelor ţării şi-au dedicat ţelul vieţii lor Neamului românesc şi luptei pentru eliberarea lui.Prin vorbe,fapte şi prin revista lor"România Democrată" scoasă sudoarea frunţii lor-ca multe alte publicaţii din Exil- au stat şi stau la datorie pentru Grai, Neam şi moştenirea lui românească.

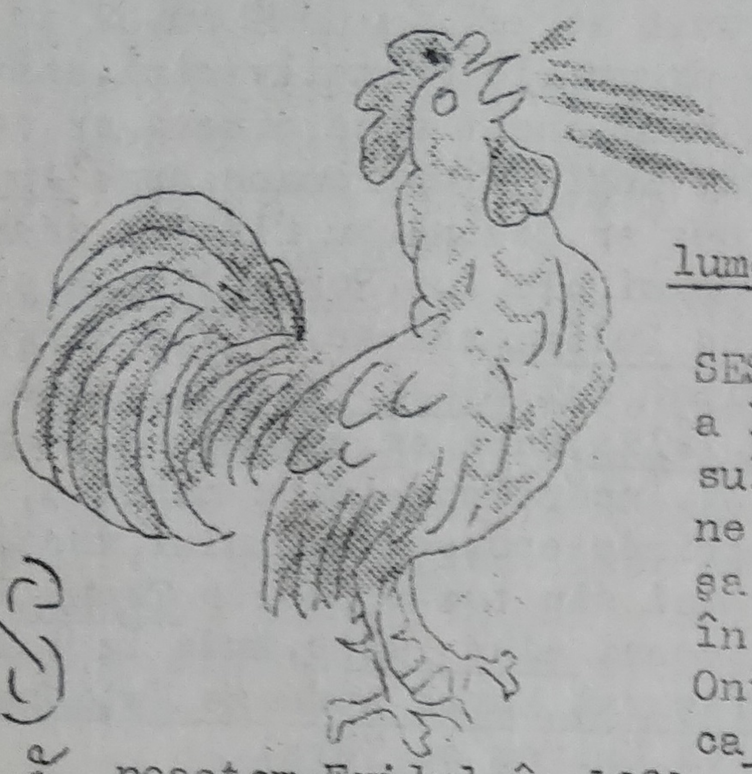

ŞTIRI

din lumea românească.

SESIUNILE a 9-a şi a 10-ea ale Congresului Limbii Române vor avea loc aşa cum s'a anunţat în oreşul TORONTO, Ont.Canada, având ca temă:Să ne cunoaştem Exilul în 1981 şi Vasile Posteucă,omul,scriitorul,poetul,luptătorul în 1982 tot în cadrul aceleaşi teme.Aceasta fiindcă în 1982 se împlinesc 10 ani dela stingerea lui din viaţă.

In cadrul temei din 1981 se va trece în revistă de către participanţi prin prezenţă sau prin comunicări,rapoarte, mesagii Exilul românesc cu virtuţile şi păcatele sale,cu oameni,fapte, instituţii fundaţii,biblioteci,asociaţii,Biserici,coruri,societăţi culturale şi artistice, ore româneşti de Radio sau Televiziune, grupări politice cu istoria,idealurile, intrigile,unirea şi dezunirea lor,comite-te naţionale defuncte,în viaţă şi viitoare,cărţi,edituri,publicaţii defuncte şi în viaţă,pictori,sculptori,compozitori, dirijori,discuri,etc,etc.absolut TOTUL care oglindeşte viaţa şi activitatea EXILULUI românesc.Doritorii pot scoate:antologii,monografii,programe pentru reconstruirea României viitoare,etc.TOTUL este păstrat după Sesiuni în Arhiva C.L.R.şi va fi trimis în copii Bibliotecilor şi Institutelor din Exil spre păstrare şi PUNERE la dispoziţie a cercetătorilor şi istoricilor viitori.

Cei vechi,martorii evenimentelor dinainte de războiu,din timpul lui şi după el îmbătrânim şi ne ducem;cei noi sosiţi în lumea liberă NU CUNOSC NIMIC din adevărata istorie,cultură,puncte de vedre şi viaţa României din acele timpuri,până la împilarea neamului sub copita moscovită.C.L.R.consideră ca o datorie a sa să le facă cunoscut ACEASTA ROMANIE şi a reprezentanţilor EI din Exil.

In Sesiunile C.L.R.

din 1983 şi următoarele vom încerca cu ajutorul noilor veniţi să facem cunoscută CELOR VECHI adevărata faţă a vieţii:religioase,culturale,artistice şi de toate zilele a ROMANIEI de AZI. ASTFEL ne vom cunoaşte mai bine,ne vom înţelege mai bine şi UNITI în gând-şi simţiri româneşti,umăr la umăr vom ajuta aici pe meleaguri străine fraţii Români să rămână spiritualiceşte ROMANI prin GRAIU şi moştenire românească,iar pe cei din ţara de departe să nădăjduiască tare că nu stăm nepăsători faţă de calvarul şi suferinţele lor.

Organizatorii Sesiunilor dela TORONTO sunt:Secretariatul general şi Secţiile C.L.R.din Canada.

Materialele pentru aceste sesiuni vor fi TRIMISE pe adresa Secretariatului General :Rev.N.Tănase

42 Palomino Crs.
WILLOWDALE,Ont.Canada M2K 1W3.

Secţia MONTREAL

este pilduitoare prin activitate şi râvna depusă în serviciul Graiului străbun.Dna Georgeta CRAINIC prin reuniuni,ora românească de Radio,scris, fapte,ca o albină vrednică adună mierea înţelegerii şi dragostei pentru tot ce-i românesc în stupul cu fagurii Congresului Limbii Române.

Secţia TORONTO,prin înfiinţarea Centrului românesc din Toronto şi împrejurimi va da ocazie comunităţilor româneşti să cunoască ţelurile C.L.R. şi prin reuniunile Cercurilor literare şi artistice în fiinţate să cunoaştem -noi cei vechi-literatura şi scriitori contemporani din Tara Mamă şi ei,cei noi veniţi:literatura Exilului şi scriitorii lui,cât şi acea literatură încă pusă la index de fiarele ce ne gâtuie fizic şi spiritual Neamul din ţara de departe.

Ora românească la televiziune din 13 Decembrie a fost un succes.Sperăm ca Românii din Toronto să ne dee ajutorul ca şi pe viitor această oră să ne poată delecta pe noi şi prilejui cunoasterea noastră de către lumea învonjurătoare.

SPRIJINITORII"Troiţei":

Dnii Johann Urwich München-Germania,Raul Marian,L.Căpăţână,P. Stefănescu,L.T.,Laludis,O.Marinescu-Toronto

Mulţumiri tuturor.

TEM EXILULUI 1981-1982